

ERDÉLYI GAZDA

AZ ERDÉLYI GAZDASÁGI EGYLET

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én másfel iven és az egyleti tagoknak ingyen küldetik meg.

Nem tagok egész évre 2 frttal fizethetnek elő, féléves előfizetés el nem fogadtaték.

HIVATALOS

KÖZLÖNYE.

Pénz- és értékküldemények az Erdélyi Gazda

kiadó-hivatalához
czimzendők.

A hirdetési díj szabályzatról a kiadó hivatal ad felvilágosítást.

Szerkesztő bizottság: elnök Szabó József; Dr. Berde Aron, Bárá Jósika Sámuel, Szabó Sámuel, Vörös Sándor
felelős szerkesztő: Gamauf Vilmos.

Tartalom: Erdélyi gazd. egylet közgyűlési meghívója. — Állatkiállítási szakosztály közgyűlési meghívója — A gazdák anyagi helyzetének javítása — Egy kis reflexzió gyümölcsészetünk érdekében. Szentgyörgyi Lajos. — Az új borok első lefejtése. — A löher vetés. — Olcsó és jó könyvek. — A borhamisításról. — Melegágyi föld. — A borseprő kisajtolása. — A Gazdakör. — Korai pityóka termelése. — Kénezelet bor. — Új lap-társ. — Az őszi szántás. — Egyleti mozgalmak. — Eladó állatok és termények. — Mai mellékletünk. — Piaczi árak. — Hirdetések. —

8. Ülés bezárta. —
Kelt az erdélyi gazdasági egylet igazgató választmányának Kolozsvárt, 1888 február 8-án tartott üléséből.

Gamauf Vilmos,
egyleti titkár.

Szabó József,
egyleti alelnök.

Meghívás közgyűlésre.

Az erdélyi gazdasági egylet alapszabályszerű rendes közgyűlését 1888 martius hó 25-én azaz virágvasárnapján délelőtt 10 órakor fogja a városház nagytermében megtartani, miről az egylet helyt lakó és vidéki t. tagjai azon kéréssel értesítettnek, miszerint a kijelölt helyen és időben minél nagyobb számban megjelenni sziveskedjenek.

Közgyűlési napirend:

1. Elnöki megnyitó.
2. Titkári jelentés az 1887-ik évi egyleti működésről.
3. Pénztári jelentés az 1887-ik évi zárszámadról, ezzel kapcsolatosan
4. Pénztárvizsgáló bizottság jelentése és az 1888-ik évi költségvetés megállapítása.
5. Jelentés az állatkiállítási szakosztály 1887-ik évi működéséről.
6. Netáni indítványok.
7. Egy elnök, három alelnök és huszonnégy igazgató választmányi tagnak megválasztása.

Közgyűlési meghívó.

Az erdélyi gazdasági egylet állatkiállítási szakosztálya 1888 martius hó 25-én délután 4 órakor az erdélyi gazd. egylet hivatalos helyiségében

évi rendes közgyűlést

tart, melyre a t. tagok (részjegybirtokosok) ezennel meghivatnak. A közgyűlés napirendje a következő:

1. Elnöki megnyitó.
 2. Jelentés a szakosztály múlt évi működéséről.
 3. Pénztári zárszámadás az 1887-ik évről.
 4. Előterjesztés az 1887-ik évi költségvetés ügyében.
 5. Határozat az 1888-ik évi tenyészállatkiállítás rendezése ügyében.
 6. Netáni indítványok.
 7. Elnök, alelnök és 24 tagu végrehajtó bizottság megválasztása.
 8. A közgyűlés bezárta.
- Kolozsvárt, 1888 február hó 29-én.
- Gamauf Vilmos, Sigmund Dezső,
szakosztályi jegyző. szakosztályi alelnök.

A gazdák anyagi helyzetének javítása.

„Nézetek a magyar közép- és kisbirtokos osztály anyagi helyzetének javítása tárgyában“ cím alatt bocsátott közzé egy kis füzetet Kohlbauser Ferencz, állami főrealiskolai tanár Székely-Udvarhelyt; melyet ezennel bővebb megbeszélés tárgyává teszünk.

Szerző munkájában ösmerteti s kitünteti a nagy különbözetet, a mi létezik a földhitel és a kereskedelmi hitel között; a gazda hitele magas százalékban, míg a kereskedő olcsó százalékban nyer kifejezést, s reá mutat arra, hogy a pénzüintézetek is működésök körében a kétféle irányu hitelt szolgálván, a gazda személyi hitelét figyelmen kívül hagyják, s így önmaguknak mint pénzüintézetnek ártnak, de ártnak a gazdaközönségnek is.

Igen találóan jelzi a jelenlegi pénzüintézetek mostani alapvagyonát, s reá mutat arra, hogy a pénzüintézetek saját tőkék alig fedezik az általuk hitelmivelétilag elhelyezett tőkemennyiségnek 12-ed—20-ad részét, s nagyon alaposan reá mutat arra, hogy egy esetleges hirteleni válság esetében, mily károsodások állnának elő; mert saját tőkéjük hiánya miatt, a hitelműveleteket fel kellene mondani, s így a hitelt igénybe vevő közönség érezné meg a nagy válságot, s akkor hagynák a jelenlegi pénzüintézetek cserbe különösen a gazdát, mikor vagyoni egyensúlyának fenntartására legnagyobb szüksége lenne!

Szerző művében alapul tekinti a gazdák személyes hitelének ápolását és azok ingatlanainak biztonságát és ezzel szemben reá mutat a mozgó tőkére, mely az ingatlanon felül kerekedett, daczára annak, hogy erre is utalva van, s ezt nem nélkülözheti; — de viszont azt is kitünteti, hogy a mozgó tőke — habár erre kísérletet tett — magát az ingatlantól függetleníteni nem tudta.

A munka alap iránya: a mezőgazdaság függetlenítése a pénz-piacz hullámzásától és pedig a saját kebelében gyűjtött tőke alapján, kereskedelmivé tenni a magyar földbirtokot, erős személyi hitellel támogatva. Ennek keresztülvitelére az amerikai és skót birtokrendszert együtt kombinálva tartja — alkalmasnak. Az előbbiből átvenni kívánna azt, hogy minden gazda részvényeivel szerepeljen a pénz-miveletnél, mint hitelező és mint adós is, — az utóbbiból átültetné a gazda folyó számla tartozását — a háztartásba, nélkülözhető kisebb összegek elhelyezésével. A letétek után egyelőre 2% kamatot, a részvénytőke után 4%-lékot számít. — Ezen csekély százalékot nem találja kicsinylendőnek, mert letétek czimen azon összeget érti, mely máskülönbén ugy is otthon heverne; a részvények pedig nyernének: a tartalék-alap gyarapítása s a hitelműveletek utáni nyeresemény osztalék által.

A munka célja, hogy a gazda 8—12%-al terhelő váltóadósságtól megszabaduljon. Ezt a következő módon hiszi keresztülvihetőnek: egy hitelszövetkezetre van szükség, mely a magyar közép- és kisbirtokosok által létesítettnek és pedig oly módon, hogy minden egyes hold egy-egy részvénytől szerepeljen, tehát a földet tekinti a szövetkezet alapjának; a szövetkezetet az egész országra kiterjesztendőnek véli, és pedig kerületekre, csoportonként beosztva; a csoportok szerepelnének 10—30 ezer holdas területtel megyénként, a kerületek száma

pedig lenne 5—6, az anyaországba 5, Erdélyben 1 kerület, mindezeknek központja Budapesten. Egy-egy holdra felvesz részvény-tőke czimén 16 frtot, s ezen 16 frtos részvény-tőkét pedig fizetné a részvényes birtokos holdjainak száma szerint 26 év alatt. — A mikénti fizetésre egy táblázatos kimutatást is készített szerző s abba érdekesen van kitüntetve, hogy egy hold föld után a részvényes havonként fizet 5 krt, egy év alatt 60 krt, de ezen 5 kros fizetés csak az első — három év alatt teljesítettnek, mert a 6-ik évben teljesen a holdak utáni fizetés 4 krra, később 3 krra, azután 2 krra, úgy hogy a 20-ik éven túl már csak 1—1 krt kellene egy részvény (hold) után fizetni. Szerző ezen krajczáros fizetéseket az oly vidékeken, a hol nagyon sűrű a népesség s aprózott a birtok (Székelyföld) a 60 kros kulcs szeriut évenként befizetni javasolná s ekkor egy hold után eső részvény a kamatos kamattal 26 év mulva 30 frtot érne, a krajczáros fizetéssel pedig 20 frtot. De azon csoportokba, a hol 100 holdas birtokok szerepelnek, az évi fizetést terhesnek találja; habár ugymond: azon gazda, ki birtoka holdjainak száma után havonként 5—5 krt nem tud tőkésíteni, az ne gazdálkodjék.

A szerző igen szépen mutatja ki, hogy ez uton mily rohamosan szaporodnék a vagyon, melyből 70% a gazdák ingatlanainak, 30% személyeik hitelének szükségleteit lenne hivatva fedezni, — így például számokkal is kitünteti, hogy egy 5 holdas gazda már a 4-ik évben minden további kezes nélkül ideiglenes részvényei benntartása mellett élvezne 8 frt 80 kr. hitelt 6% kamattal, mit ha 3 hónapon át használ, — a 12 frt befizetett részvény-tőke kamatját (4%) is számítva — csak 2 kr. kamatot fizet.

Felvesz továbbá egy 20 holdas gazdát is, a ki a 12-ik évben már 108 frt 40 kr. személyi hitelt élvez, s itt a kamatok közötti különbözetet részletesen kitünteti.

A valódi föld-holdakra szóló részvényeket csak 26 év mulva állítaná ki, ezen részvényeket minden foglalás, adás, vevés alól kivenni óhajtja, s mint a birtok tartozékát tekinti — sőt a birtok eladása esetében is ezek az új tulajdonos birtokába mennek át.

Szerző igen ügyesen előadja a kerületi és fiok (megyei) pénztárak szervezetét, a belső működést, a föld- és személyi hitel miképpi nyújtását, s a vagyon miképpen kezelését, úgy, hogy a két pénztár közötti szervezési összefüggést folytonosan fenntartja, s a központi-kerületi pénztár az egésznek a működését tudja és látja.

Igen ügyesen számítja ki s tünteti fel továbbá szerző a mostani takarékpénztárak pénz-alapja s hitel nyújtása között s a tervezett szövetkezet között létező különbözetet, míg a mostaniaknak nagyobb része alig rendelkezik 30—70,000 frt tőkével, addig csak egy megyei szövetkezet csoport, mely 200,000 holddal szerepel, már az első évben 120,000 frt alappal rendelkezik, miből csupán a személyi hitelre 36,000 frt jutna, s már a 3-ik évben 108,000 frt s így tovább. Minden bizonyval a tőke-gyűjtés, s ezzel az olcsó kölcsön-nyújtás évenként rohamosan emelkednék, s a forgalommal eszközölt jövedelem ma-

gánál a gazdánál maradna, s a gazda meg lenne a vidéki pénztárok drága kölcsönétől kimélve.

Szerző tervezetében a kerületi pénztáraknak már az 5—6-ik évben bank-jelleget öhajjt adni, záloglevelek kibocsátásával, melynek 50%-lékát arannyal fedezné a banktartalékban; a forgalomba hozandó záloglevelek a befizetett összegek 90%-ánál többet nem képviselhetnek, s a vissza fizetendő kölcsönök arányában a forgalomba levő záloglevelek sorsolás útján semmisítendők meg. A mikénti eljárási módot szerző színtén számokkal illusztrálja, s kitünteti, hogy a záloglevelek solid alapon állván, a jelenben létező záloglevelekkel járó veszteséget a kölcsönvevő nem szenvedné, s ez cizimen a gazdaközönség zsebében évenként tetemes összeg maradna, mit szerző 1—200,000 frtra tesz.

A szerző „A magyar gazda hitele“ című munka nyomán a közép- és kisbirtokos osztály évi hitelszükségletét 12,000,000 frtra teszi, s kitünteti, hogy a tervezet szerint azon vagyon után, mely érintett birtokosok kezén van, (19,500,000 hold) évenként 11,700,000 frtnyi tőke állna rendelkezésre, s az 26 év végén 305,200,000 frtra nőné ki magát — mely örök időre biztosítaná a földbirtokok függetlenségét a mozgó tőkétől s azt a jövőendő válságoktól megóvná.

Szerző tervezetét állami uton kívánja létesíttetni, s magát az államot is a maga ingatlanai után mint részvényest akarja bevenni, azonban oly módon, hogy az állam nem mint állam, hanem mint birtokos szerepeljen, s magának az államnak ne legyen több hatalma az ügyek menetében, mint az egyes kerületek részvényeseinek és kiköti azt is, hogy az állam ezen alapot soha meg ne támadhassa, le ne köthesse.

Ezen tervezet alap részleteiben igen szép és üdvös volna, ha s minden bizonynyal — mikép szerző is reméli — a magyar birtokos osztály jövőjét teremtené meg; azonban szerény nézetem szerint ezt az állam, miut állam nem fogja tudni megcsinálni s nem is menne bele a kezdeményezésbe! A okokat nem jelzem, mert azt hiszem a mi sajátságos szerződéses viszonyunk azokat eléggé magyarázzák; hanem igen is létesíthetnék magok a megyék vagy együttesen a gazdasági egyletekkel karöltve, vagy külön és az államkormány által jóváhagyott alapszabályok alapján éppen olyan terjedelmet ölthetne ezen intézmény, mint minőt szerző az állami uton elérni remélt.

A tervezet megérdemli, hogy erről a jeleztem körökben mozgalom induljon meg és pedig a lehető legsürgősebben!*)

B. M.

Egy kis reflexzió gyümölcsészetünk érdekében.

Az országos gazdasági egyesület — a „Kolozsvár“ márczius 1-én megjelent száma szerint — fölhívást intézett a gyümölcsstermelőkhöz s fölhívásában elmondja, hogy Magyarországon átlag igen kevés körte termeltetik; holott

*) A legfontosabb kérdések egyike a kezelés mikénti szervezése s annak költsége, mely a fentiekben említve nincs!

Szerk.

az mindig keresettebb, többféleképpen földolgozható, — határozottan értékesebb és kivitele mindig nagyobb jövőre számíthat; végetáctió tekintetében pedig szintoly jól diszlik, mint az alma. Megjegyzi, hogy a későn érők birnak legnagyobb értékkel.

Ezt eddig legnagyobb részben mi is aláírjuk, de nem oszthatjuk, — sőt tiltakozunk a tovább mondottak ellen.

Honnan vette át a „Kolozsvár“ e kis közleményt, nem találtunk rá, — azonban sejtjük, hogy az orsz. Egyesület „Gyümölcsészeti és konyhakertészeti“ füzetéből; mert ebben, a különben igen szükséges szaklapban találunk igen gyakran sok olyan merész állítást, — ajánlatot — mikből ha olykor-olykor (már különben rég nem tettük) egyet-mást föl nem mutatunk, nagy tévedésekre, káros következményekre vezethetők még jártasabb ügyfeleinket is. De most csak a hivatolt dologra!

Ajánlatában öt késő téli és négy őszi körte nevével boldogítja olvasóit.

Szép nevek, ismeretes is van köztük; de aztán ember legyen, a ki hozzájuk juthat. Még nagy Bereczkink óriási művében is csak 3 található föl azok közül.

A téliek nevei különben ezek: Napoleon herceg, Eliza Heist, Olivier de Serres, Arséne Sanier, Henri Courcelt; őszi: Olivier (tehát őszi is!) Lucas Sándor, Buffo bergamotte, Amanda vajonca.

Az almákat illetőleg pedig arra figyelmezteti „országos“ publikumát, hogy a mostani egyáltalában (?) selejtes almákat mind ojtják át az értekezlet által megállapítottakon kívül Belle fleurrel, Ádám párménjével és Adenav rambourjával mindenek fölött.

Nem szoltunk volna hozzá, ha — a „Kolozsvár“ útján — közvetlenül erdélyi ügytársaink s illetve olvasóink is nem tétettek volna figyelmessé; de meg levén csaknem teljesen állapotva ezek tekintetében az Erdélyi Gazd. Egylet kertészeti szakosztálya az ő kipróbált választottjaiban, — in specie: körték: Juliusi esperes, Nyári pergamen, Fejedelmi muskotály (különösen aszalványnak), Torzsátlan = Lőrincz-Kovács, William = Vilmos, Izembart, Angoulémei hgnő, Őszi pergamen = császárkörte, Bosc kobakja, Marianna hgnő = Salisbury, Coloma őszi vajkörteje, Zephirine Gregoire, Klerzsó, Diei vajonca, Pisztrang körte (jövőre kicseréltetett a Charneu-i-vel), Hardenpont téli vajonca = Ferdinánd, Józefua, Nemes kolmár = d'Argenson, Téli esperes, Jaminett és Bolvilléri.

Almák: Asztrakáni fehér, Nyári vaj-alma, Gravensteini, Őszi piros kalvil, Kanadai renet, Batul, Pónyik, Szász pap alma, Bodor renetje (Schönbrunni), Angol arany téli pármén, Ananász renet, Kármeliták renetje, Londoni pepin, Baumann piros renetje, Bánffy Pál. Szilvát, cseresznyét, meggyet, kajszi és más jelesebb alma, körte anyafáinkat, — a melyekből csak oltógalylyal szolgálhat az egylet, — nem is említjük, kívánatra készséggel szolgál a titkári hivatal tájékoztató kimutatással.

Ezeket ajánljuk kiválóan továbbra is ügytársaink s illetve olvasóink szives figyelmébe. A „túl“-ról „ajánlotta k“ tekintetében pedig csak annyit mondunk, hogy azokat, s még azokon kívül vagy 40—50 féle itt-ott nagyon magasztalt faj

(legnagyobb részben téli körtét) mi is megrendeltünk s már kultiválunk is, az egylet köztelki gyűjteményében és kiprobálás után majd mi is ajánlani fogjuk a „bevalandókat”; de addig hallgatunk azokkal.

S hisszük, hogy ez helyesebb is így!

Hogy pedig avval a különben elég finom — de más tekintetben sok hátrányu Bellefleur-jével, miért okvetetlenkedik annyira Villási igen tisztelt és e téren sok érdemeket szerzett szerkesztő barátunk, hogy még az angol arany pármétre is ezt szeretne ojtatni; ezt se értjük? mint egykor nem értettük még a téli fejer kávilját, meg az „aszaniját“ (ageni szilváját.)

Ajánljuk tehát, hogy ne tévedezzünk; tartsuk magunkat ahhoz, a mikben megállapodtunk mi is, — meg az „országos“ is; — de meg aztán az országos gyüm. kongresszus 1885-diki kiállítás alkalmával történt megállapodását se hagyjuk tekinteten kívül!

Ezek a megállapodások nyomtatásban is mind megkaphatók úgy az országos, mint erd. g. egyletünk, mint a földművelési miniszterium utján.

Most tehát csak ennyit, s óhajtanám, hogy különösen általános ajánlatainkkal in status quo maradjunk.

Szentgyörgyi Lajos,
szakosztályi alelnök.

Az új borok első lefejtése.

Az új borok lefejtése a seprőről kiválóan fontos eljárás, a mely ellen azonban sokat vétenek a bortermelők. Elv: az új bort elválasztani a seprőtől, a mint csak lehet; lássuk, hogy miért?

Az erjedést befejezván, az ujbort elcsendesedik, zavarossága lassaukint tünedezik s barnás-szürkés üledéket vevén, tisztulni kezd; az ujbort ugyan még halványzöldes színe s az elnyelt szénsav miatt csipős íze is elárulják, de még mindig távol áll azon foktól, hogy azt előnyösen szállítani vagy kereskedésbe hozni lehetne. Nézzük csak: miből áll a seprű? Ha egy csepp seprüt sokszorososan higitva a gőrső alá helyezünk, csakhamar reá jövünk, hogy az a tevékenységüket befejezett élesztősejtekből áll, melyhez a szőlőszemekhez tapadva volt por, szőlőmagvak, kivált fehérnye foszlányok s ezen kívül idegen organizmusok, kicsapódott borkő-kristályok vannak keverve. Kérdjük most: van-e ezekre továbbra is szükség a borban? a válasz igen egyszerűen az, hogy „nem“; az ujbornak a seprűn hagyása tehát legalább is czéltalau, de mi történik akkor, ha a bort le nem fejtjük? Vannak, a kik azt állítják, mintha zamatot s tudj' isten miú becse tulajdonságokat venne fel a bor seprűjéből, pedig ennek éppen az ellenkezője az igaz. Minden szerves anyag, ha megszünt élni s elegendő nedvesség áll rendelkezésre, alá van vetve azon vegyi bomlásnak, melyet korhadásnak vagy rothadásnak nevezünk.

A rothadás feltételei megtalálhatók tehát a leülepedett élesztőben s ezt a borban levő alkohol csak némileg képes akadályozni; előbb-utóbb megkezdődik tehát a vegyi bomlás a seprűben s ennek folytán sok olyan anyag jut ismét a borba, mely annak semmi tekintetben nem válik előnyére; a borok seprűize, rothadt íze, a megtörésre s nyulósodásra való hajlandósága többnyire onnan származik, hogy a bort a seprőről le-

fejteti elmulasztották. A bor első lefejtése december hóban vagy január elején okvetlenül eszközölnödő, a második lefejtés a márczius havi teendők közé igtatandó.

A lefejtésre vonatkozólag azonban még nom mondottunk el mindent; mert lefejtés és lefejtés között igen nagy különbség van.

Ha az ujbort valamely üvegpalaczkban légmentesen elzárjuk, az éveken keresztül ujbort marad s nem változtatja át tulajdonságait cly módon, hogy azt óborknak minősíteni lehetne; mert az ujborknak, hogy óborkra legyen, levegőre, illetve annak oxigénjére van szüksége. Az ujbort ugyszólván telítve van szénsavval, mely az erjedés folytán abban keletkezvén, legnagyobb-részt elhagyja ugyan a hordót, de kis részben a borban oldva marad s annak gyöngyözését, kissé csipős nyers ízét okozza.

Ezen szénsavat el kell távolítani a borból, részint azért, hogy ezen óborkra nem valló tulajdonságoktól azt megszabadítsuk, részint pedig, hogy a szénsavat a bortól elvonván, az oxigén behatolásának utat nyissunk. Ezen okokból a lefejtést oly módon kell az új bornál eszközölni, hogy fejtés közben alkalma legyen a gáznemű szénsavnak az elillanásra, a levegő oxigénjének pedig arra, hogy a borral vegyülvén, annak iskolázását eszközölje. Az első lefejtés folytán az ujbort, ha az czélszerűen a levegő teljes hozzáférése mellett csapról vagy fejtőgépről történt, a bor megtörük, ezen megtörést az oxigén által kiválasztott fehérnyepelyhek okozzák s ezzel nagyot haladt az ujbort az érés felé.

Magától érthető, hogy a lefejtésre használt összes edényeknek kifogástalanul tisztáknak kell lenni, mert ha ezek penészesek vagy éppen eczetesek volnának, beteggé tennék a bort s így mulasztásunkért bünhödnünk kellene.

Kénezzet hordóba fejteti az ujbort nem szükséges; legyen a hordó gondosan kitisztítva, de a kénezéssel éppen nem kell bőven bánni, legczélszerűbb lesz a megtörésre hajlandó borokat a 2-ik lefejtésnél ereszteti kénezzet hordóba s ne téveszszük szem elől, hogy a kénezésnél származó kénessavnak és a levegőből a borba kerülő oxigénnek hatása ellensúlyozzák egymást; a kénessav elvonja az oxigént, a mely az ujbort óvá tenni volna hivatva s így késlelteti az érést, az oxigén pedig kénessavvá alakítva a kénessavat, nemcsak megszünteti annak desinfeziáló hatását, de egy olyan anyagká — kénessavvá — változtatja azt, melynek nagyobb mértékben való jelenlétét éppen nem örömet látjuk a borban.

Ellenben az összegyűlt seprüt kénezzet hordócskába kell tenni és gondosan kezelni, fölötte ha elegendő ideig állott, még nem csekély színbor gyülik össze, melyet lehuzván, a többi borok töltögetésére használhatunk. A seprűből seprűpalinkán és seprűboron kívül borkövet is állithatunk elő, azonban csak addig, míg a seprű kifogástalan minőségű s nem penészes stb.; ha a seprű penészedni kezd, oly gyorsan bontatik fel, — kivált borkótartalma — hogy pár nap alatt egész értékét elvesziti s csak mint trágya találhat alkalmazás! a komposzttelepen. A seprűnek kénezzet hordóba való fejtése által a penészedést jó időre visszatartjuk, mert a kénessav jelenléte a penész fejlődését meggátolja. —

M. Sz.

Az erdélyi gazdasági egylet 1887-ik évi zárszámadása.

Bevétel.

1887.

Kiadás.

	Fő- könyv lap- szám	Egyenként	Összesen		Fő- könyv lap- szám	Egyenként	Összesen
Alaptőke rovatára :	172			Alaptőke rovatára :	172		
Készpénzben		7305 90	7305 90	Leírás kiadott alapkötvények.		395 —	
Rendes kamat és évdij rovat.	178	4927 14		" " kölsönkötv. . .		6910 90	7305 90
Köztelek rovatára	166	1001 81		Rendes kamat és évdij rovat .	178	4673 59	
Bors-alapítvány rovatára . .	154	97 64		Köztelek rovatára	166	1122 31	
Erdélyi gazda rovatára . . .	174	409 90	6436 49	Bors-alapítvány rovatára . .	154	100 —	
			13742 39	Erdélyi gazda "	174	992 41	6888 31
Athozatal 1886-ról			102737 98	Átvitel 1888-ra:			14194 21
			116480 37	Alaptőke			
				le készpénz		99644 75	
				Bors-alapítv. urbéri papir .		2100 —	
				Takarékpénzt. kamat átv. . .		144 38	
				Készpénz		397 03	102286 16
							116480 37

Kiadta Kolozsvárt- 1888. márczius 8-án.

Dr. Hintz György, s. k.
egyleti pénztárnok.

Ezen zárszámadás tételeit a könyvek és okmányok tételeivel egybevetve, mindenekben egyezőknek találtuk.

Kolozsvárt, 1888. márczius 9-én.

Szabó József, s. k.

Tóth Zsigmond, s. k.

Dávid Antal, s. k.

Az erdélyi gazdasági egyesület 1887-ik évi rovatos vagyon-kimutatása.

I. Alap t ö k e.

Főkönyv 172. lap.

1887.

Tartozik.

Követel.

Kiadásokért :				Bevételekért :		
Kiadott alapítv. magánkötv.	395 —					
„ kölcsönkötvényekért	6910 90	7305 90				
Átvitelért 1888-ra:				Készpénzben:		395 —
Fekvő birtokban	8181 50					
Kölcsönre adott tőke	1050 —			Kölcsön visszafizetés :		6910 90
						7305 90
Alapítv. magánkötvényekben :				Athozat 1886-ról		100522 55
Urbéri papirokban	10498 25					
Magyar aranyjár. kötvényekben :	2415 —					
Készletben	28,029.—					
Bankban	10,000 —	38029 —				
Gr. Bethlen László alapítványa						
Magyar papírrár.	12,700.—					
Aranyjárdék	19,471.—	32171 —				
Takarékpénztári elhelyezmény:						
Készpénz tőkében	7300 —					
Készpénzben követelmény						
pénztártól 1886-ról	871.90					
1887-ről	5.90	877 80	100522 55			
			107828 45			107828 45

II. Rendes kamat és évdij rovat.

Főkönyv 178. lapján.

1887.

Tartozik.

Követel.

Kiadásokért:				Bevételekért:			
Hivatalnokok fizet. rovata . . .	163			Alapítványi kamatokból . . .	266	97	
Nyomda, könyv és folyóirat rov.	160			Kölesön	630	32	
Posta és szállítás rov.	148			Takarékpénzt. elhely. kamat.	144	38	
Szállás és szolga fiz. rov.	168			Értékpapir kamat.	3511	07	
Ösztöndíjak:				Évdíjakkól	305	—	
Gr. Mikó Imre emlékez. 100 frt				Visszafizetés	69	40	4927 14
Vinczellérképezde 225 „		325	—				
Kamat bankkölcsön után		195	03				
Adó		155	32				
Ügyvédi százalék		119	42				
Utazási költségek		341	58				
Vegyések		291	19				
			1427 54				
Takarékpénzt. elhelyezm. átvit. .			4673 59				
Többlet			144 38				
			109 17				
			4927 14				4927 14

III. Köztelek rovata.

Főkönyv 166. lapján.

1887.

Tartozik.

Követel.

Kiadásokért:				Bevételekért:			
Személyzet fizetés:				Köztelki jövedelem			
Kesztész fizetése 240.—				Csemete eladás tavaszi 229.82			
„ százaléka 21.06		261	06	„ „ őszi 255.04		484	86
Vinczellér fizetése 170.—				Gyümölcsök eladásából		217	45
„ lakbére 40.—		210	—	Szülő jövedelme			
Szakmány munkák		431	20	1887-iki termés eladásából		299	50
Építkezések		94	55	Hiánylat		1001	81
Csemete és vadonczok		15	—			120	50
Eszközök		22	50				
Vegyések		88	—				
			651 25				
			1122 31				1122 31

IV. Bors-alapítvány.

Mélt. Bors Albert ur által néhai szülői cs.-szt.-királyi Bors Mihály és neje taplóczi Lázár Anna emléke tiszteletére.

Főkönyv 154. lapján.

1887.

Tartozik.

Követel.

Ösztöndíj Iszlay Gábornak	100	—	100	—	Áthozva tőke n. é. urb. papirban		2100	—
Átvitel tőke n. é. urbéri papirban			2100	—	1887-iki szelvények értéke	97	64	—
					Egyleti pénztárból kiegészítésül	2	36	100
			2200	—				2200

V. Erdélyi gazda rovata.

Főkönyv 174. lapján.

1887.

Tartozik.

Követel.

Kiadásokért:				Bevételekért:			
Szerkesztői tiszteletdíj	400	—		Előfizetésekből	262	50	
Nyomda és expeditio	572	41		Hirdetésekből	75	10	
Vegyések	20	—	992 41	Vissza fizetés	72	30	409 90
				Hiánylat			582 51
			992 41				992 41

VI. Szőlészeti pályadíj-alap.

Főkönyv 176. lapján.

1887.

Tartozik.

Követel.

Átvitelért 1888-ra				Takarékpénzt. elhelyezm.	103	95	
Takarékpénzt. elhelyezmény			109 22	" kamatja 1887-ről	5	27	109 22
			109 22				109 22

Az erdélyi gazdasági egyesület vagyon-mérlege.

Vagyon.

1887. december 31-én.

Teher.

1888 december 31-én lezárt zár-számla átvitele			102286	16	Kölcsön tartozás 1885-ről, osztr.-m. banknál		3500	—
Bevárandók:					Activ vagyon 1887 decz. 31-én		109413	73
Alapítv. kamat hátrálék	8053	12						
Évdíj	2248	45						
Kölcsön kamat	126	—	10427	57				
Méhész-egyletnél kölcsön adott			200	—				
			112913	73			112913	73

Kiadta Kolozsvárt, 1888. márczius 8-án.

Dr. Hintz György, s. k.
egyleti pénztárnok.

Igazoljuk, mint a pénztárvizsgáló bizottság tagjai.

Kolozsvárt, 1888. márczius hó 9-én,

Szabó József, s. k.

Tóth Zsigmond, s. k.

Dávid Antal, s. k.